

ת"פ 41084/03/14 - המחלקה לחקירות שוטרים נגד ארנון אפטבי, מאור הדס

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 41084-03-14 המחלקה לחקירות שוטרים נ' אפטבי ואח'
בפני כב' השופט בכיר דניאל בארי

בעניין: המחלקה לחקירות שוטרים

המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד צור

נגד

1. ארנון אפטבי ע"י ב"כ עו"ד אלון

2. מאור הדס

הנאשמים

ע"י ב"כ עו"ד תמיר

הכרעת דין

כללי

1. התביעה מייחסת לנאשמים שתי עבירות:

פציעה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי 334 ו- 335 (1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1997 (להלן: "החוק"), שימוש לרעה בכח המשרה, עבירה לפי סעיף 280 לחוק.

2. ביום 9.8.11 שירתו הנאשמים כשוטרי סיור מרחב ירקון. בעת האירועים נשוא כתב האישום עסקו הנאשמים באכיפת עבירות תעבורה במסגרת עבודה בשכר.

3. מוסכם על הצדדים כי האירוע התרחש בשני שלבים. בשלב הראשון נרשם דוח תעבורה לאלירן יוספוב (להלן: "המתלונן") בגין נהיגה כשהוא לא חגור בחגורת בטיחות. המתלונן הגיב בצורה לא ראויה כלפי הנאשמים, סירב לעיכוב אחרי שקילל אותם, השליך לעברם חפצים ובסופו נעצר לאחר שימוש בכח על ידי השוטרים לרבות ריסוס בגז פלפל.

4. התביעה אינה טוענת כי בשלב זה נעשה שימוש פסול בכח על ידי הנאשמים.

5. אחרי השימוש בגז פלפל המתלון נכבל באזיקים כשידיו מאחורי גבו והובל לרכב בו נסעו הנאשמים. נאשם 1 הודיע בקשר על מעצרו של המתלון, ביקש תגבורת וכן ביקש שיביאו לו מכשיר שליטה חשמלי המכונה טייזר.
6. הנאשמים החלו בנסיעה ברחוב קהילת לודג' לכיוון מרחב ירקון, לאחר נסיעה קצרה, התקרבה אליהם ניידת התגבור. נאשם 1 קיבל לידי מהשוטר שהגיע בניידת את מכשיר הטייזר.
- לפני שהתחיל בנסיעה, עשה נאשם 1 שימוש בטייזר על גופו של המתלון מספר פעמים, בתוך כך נאשם 2 אחז בכתבו של המתלון.
7. בהמשך, לאחר שהגיעו לחניון בתחנת המשטרה, הורה נאשם 1 למתלון לצאת מהרכב, כבל אותו באזיקי רגליים ושאל אותו מי המלך, כשמתלון סרב להשיב עשה שימוש נוסף בטייזר. נאשם 1 אמר למתלון כי בפעם הבאה שיראה שוטר עליו להצדיע לו והמשיך בשימוש בטייזר על גופו של המתלון בנוכחות נאשם 2.
8. כתוצאה מהתיאור לעיל, נגרמו למתלון כוויות בחלקים שונים של גופו.
9. הנאשמים כפרו במיוסח להם בכתב האישום. נאשם 1 טען כי השימוש בשוקר נעשה כדי למנוע את השתוללותו של המתלון.

מהלך הדין

10. האירועים נשוא תיק זה התרחשו בשלושה שלבים. השלב הראשון מתייחס לרישום דו"ח תעבורה למתלון, החלטה לעצור אותו נוכח קללות שהשמיע נגד הנאשמים, התנגדותו למעצר, כבילתו באזיקים והכנסתו לרכב ששימש את הנאשמים.
11. השלב השני מתייחס לשימוש בשוקר על ידי נאשם 1 כלפי המתלון במהלך הנסיעה לתחנת המשטרה. השלב האחרון מתייחס לשימוש שנעשה על ידי נאשם 1 בשוקר כלפי המתלון בתחנת המשטרה.
12. לגבי השימוש בכח לצורך מעצרו של המתלון בתוך המכולת של אמו, החליטה המאשימה שלא להעמיד את הנאשמים לדין, אני סבור כי נוכח מכלול העובדות שהוכחו בפני ושיפורטו בהמשך החלטה זו, הינה מוצדקת.

13. הנאשמים מודים כי נעשה שימוש בשוקר מספר פעמים כנגד המתלון, אך טוענים כי שימוש זה נעשה אך ורק במטרה להשתלט עליו כשהשתולל ולאחר שהזהר כי יעשה שימוש כזה אם לא ירגע.
14. כבר בשלב זה אני מציין כי הנאשמים עשו עליי רושם בלתי אמין, הם תאמו ביניהם גירסאות ולא מסרו בפניי עדות אמת.
15. עמדתי זו מתבססת על עדותו המהימנה של עד הראיה, עובר אורח, מר יוסף בכר, שהיה עד לשימוש הראשון בשוקר וציין כי המתלון לא השתולל ולא עשה דבר כשהנהג (נאשם מס' 1 ד.ב) השתמש נגדו באקדח טיזר.
- עד זה התקשר למוקד 100 של המשטרה והתבקש לפנות לגורם אחר במשטרה.
- הוא תאר באופן מדויק את העברת האקדח על ידי השוטר אלמסלי אודי לנאשם 1, פירט כיצד נאשם 1 פירק את מחסנית הטיזר נכנס לרכב והשתמש נגד המתלון באקדח בלי שום הצדקה.
16. ב"כ של הנאשם 1 תוקף את מהימנות העד וטוען כי בניגוד לדבריו לא ניתן היה לשמוע את רעש הפעלת השוקר מהמקום בו עמד העד.
- בחנתי את הניסוי שערך ב"כ נאשם 1 ולא מצאתי כי יש בניסוי זה כדי לפגוע במהימנותו של מר בכר. הניסוי לא נערך בתנאים זהים. אין מחלוקת כי כל הפרטים האוביקטיביים של תאור המצב, בדברי עד זה תואמים את דברי המתלון וסותרים כפי שיפורט את גירסתם השיקרית של המתלוננים.
17. מר בכר לא התייחס למעשיו של נאשם 2 ועל כן ב"כ של נאשם זה מבקש להסיק כי מרשו לא עשה דבר באותו שלב אלא הופתע כמו המתלון מהשימוש שנעשה בשוקר.
18. לא ניתן לקבל טיעון זה. נאשם 2, בדוח שערך, העביר את השימוש בשוקר ברכב לשלב מאוחר יותר וטען כי אחז במתלון כיוון שהשתולל.
- בגירסה זו הוא הצטרף לגירסתו הלא אמינה של נאשם 1 וחזק את דברי המתלון לפיהם נאשם 2 אחז בו כשנאשם 1 פגע בו באמצעות שוקר.
19. מהתמונות והמסמכים שהוגשו לבית המשפט עולה כי המתלון נפגע פגיעות רבות בחלקים שונים של גופו ונגרמו לו כוויות בדרגה 2.

20. המתלון מסר בפניי כי הוא בשום שלב לא השתולל בתוך הרכב וכן בתחנת המשטרה. המתלון טען כי נפגע בצורה משמעותית מגז הפלפל שהשתמשו נגדו לא היה במצב שמאפשר לו השתוללות.

דבריו אלה של המתלון מהיימנים עליו ואני קובע כי מדובר בדברי אמת.

21. דבריו הנ"ל של המתלון נתמכים בדברי נאשם 1 ברשת הקשר ששם הוא מודיע לכוחות שהוזעקו שהשתלטו על העצור וכי המצב בשליטה.

עוד חיזוק לדברי המתלון ניתן למצוא בדבריה של הגב' זלקינד ישראל (הודעתה ת/14 הוגשה בהסכמה). מהודעה זו עולה כי המתלון היה במצב קשה ולא גילה כל התנגדות כלפי השוטרים. עדה זו גם ציינה כי בתוך חנות המכולת היה ריח חריף של גז פלפל. היא ציינה כי נאשם 1 היה פעיל יותר במהלך והוסיפה כי נאשם 2 "היה כאילו צל נלווה לראשון".

22. נאשם 1 טען בפניי כי הוא עצמו נפגע מגז הפלפל שנאשם 2 ריסס כלפי המתלון. הנאשמים טענו כי בשלב זה של הכנסת המתלון לרכב הוא לא השתולל כיוון שאמו הרגיעה אותו.

23. נאשם 1 ערך שני דוחות פעולה. הדוח הראשון הוקלד ברכבו של השוטר אודי ביום 9.8.11 שעה 12:59. בדוח זה הנאשם לא מציין כי הוא נפגע מגז הפלפל. לגבי השימוש הראשון בשוקר כלפי המתלון כותב נאשם 1:

"למקום הגיע ירק 843 אודי, שהיה איתו אקדח טייזר, אני לקחתי את האקדח אליי שיהיה אצלי ואני נהגתי ברכב השכור והחשוד ושותפו ישבו ברכב מאחור. כשהחשוד אזור בידיו מאחורי הגב, בדרך לתחנה, החשוד המשיך לקלל ולהשתולל וזו מצד לצד בפראות ולא רצה להרגע... הודעתי לו שאם לא יספיק אני אאלץ להשתמש נגדו באקדח טייזר או חשמל, על מנת לרסן אותו. אך הוא בשלו קילל ללא הפסקה והתפרע ברכב עצרתי את הרכב בצד על רחוב שלום אש והשתמשתי באקדח חשמל באיזור הבטן והצד, הוא לא הפסיק לזוז ולהשתולל והאקדח זז מצד לצד".

24. דבריו אלה של הנאשם הם שיקריים. כפי שעולה מעדותו המהימנה של מר בכר השימוש הראשון בשוקר נעשה בסמוך לאחר העברתו ע"י אודי לנאשם בטרם נסע מהמקום. על שקר זה, חזר הנאשם גם בדוח השני שערך וגם בעדותו בפני הדבר נועד להרחיק את השימוש מנוכחות שוטרים אחרים במקום וכן להסביר את הפגיעות הרבות במתלון.

25. גם נאשם 2 מסר בהודעתו במח"ש ביום 19.8.11 ת (15) **"... התחלנו לנסוע כאשר הוא שוב התחיל להשתולל אז ארנון נאלץ לעצור בצד ולהשתמש במכשיר הטייזר על מנת להרגיע את החשוד".**

נאשם זה מסר כי פעם או פעמיים הוא ניסה להרגיע את המתלונן בכך שתפס אותו וריתק אותו אך לא הצליח.

הנאשם מסר כי היה שימוש פעם או פעמיים בשוקר בתוך הרכב והוסיף: **"... כאשר ארנון חישמל את העצור אז ניסיתי לתפוס אותו הוא השתולל, אני תפסתי אותו בכתפיים אם אני לא טועה..."**

26. מטעם התביעה העיד השוטר אלמסלי אודי שמסר לנאשם 1 את מכשיר הטייזר, עד זה מסר כי ראה את נאשם 1 משתמש בטייזר נגד המתלונן בקומת החנייה. הנאשם מסר לו כי המתלונן השתולל ולכן עשה שימוש בטייזר והראה לו את הפגיעה בשפתו.

העד נשאל מספר פעמים אם הוא ראה השתוללות מצד המתלונן וציין כי לא ראה השתוללות.

27. גירסת המתלונן ואמו לגבי ההתרחשות ביום 9.8.11 הינה בעיקרה מהימנת עליו.

באותו יום נרשם דוח נגד המתלונן על נהיגה בלי חגורת בטיחות. המתלונן הגיב בקללות, השוטרים החליטו לעכב אותו. המתלונן ברח למכולת של אמו השליך שקית פחמים ובקבוק מים מפלסטיק לעבר השוטרים. השוטרים עשו שימוש בגז פלפל כדי לכבול וידיו מאחורי גבו.

28. לגבי ההתרחשויות לאחר מעצרו מסר המתלונן **"האזיקים היו מאחורי הידיים, הבטן כלפי הרצפה, לא ראיתי מי אזק אותי. אחר כך הוציאו אותי החוצה והצמידו אותי לרכב המוסווה שלהם".** העד טען כי באותו שלב נאשם 1 אמר לו **"אני אזיין אותך עוד היום"**. המתלונן הוכנס לרכב. **"אחרי כמה מטרים הם עצרו בצד הכביש, ראיתי שמישהו ניגש ומביא לו ולא ראיתי מה זה, אחר כך התברר לי שזה טייזר"**.

"אני ישבתי מאחורה מצד ימין, השוטר הנוסף ישב לידי ואז התחיל הסייט שלי. הוא הצמיד לי את הטייזר לגוף לצלעות והפעיל אותו כמה פעמים".

29. המתלונן מסר כי לא עשה דבר ורק בכה. בדרך בעצירה ברמזור נאשם 1 שוב השתמש במכשיר ונאשם 2 החזיק בו **"שלא אזוז יותר מיד"**.

30. המתלונן הוסיף כי בתחנת המשטרה אמרו לו לצאת מהרכב, כבלו אותו גם באזיקי רגליים **"... עוד פעם ארנון נתן לי מכה עם הטייזר ונפלתי על הרצפה, הוא אמר אני סופר עד שלוש ואם אתה לא קם אני עושה עוד פעם..."**. המתלונן ציין כי ניסה לקום אך התקשה לעשות כן בגלל אזיקי הרגליים ואז נאשם 1 הפעיל את הטייזר על צלעותיו וישבנו.

המתלונן ציין כי ארנון שאל אותו "מי מלך מי מלך" ורצה לשמוע שהוא מלך הוא גם הוסיף כי שוטר אחר אמר לו אם עוד פעם אתה פוגש שוטרים תצדיע.

31. המתלונן ציין כי בתא מעצר עצור בשם טלאת ניגב את פניו שהיו אדומות כתוצאה מפגיעת גז הפלפל.

העד הוסיף כי לא בעט ולא פגע בפניו של נאשם 1. הוא אישר כי חתם על דבר מה כשהיה בתא המעצר וציין "לא ראיתי על מה חתמתי. התנצלתי על זה שקיללתי שקיבלתי את הדוח".

32. לשאלת ב"כ נאשם 2 מסר המתלונן:

"... כן הוא (הכוונה לנאשם 2 - ד.ב) החזיק לי את הכתף שיהיה לו יותר נח. כל זה היה בניידת בחניון נאשם 2 לא החזיק אותי". הטייזר היה צמוד אליי כל הזמן. הנאשם השני מחזיק אותי שהתקפלתי שיהיה קל לחבר שלו. בחקירתו הנגדית נזכר המתלונן כי השתמשו נגדו בשוקר גם ליד המעלית והוא נפל כתוצאה מהשימוש.

סוגיות שונות

33. במהלך הדיון עלתה הסוגיה של הסמכות לעשות שימוש בטייזר הוגשה ההוראה שהיתה בתוקף באותה תקופה וכן ראיות נוספות. (ס/9 ו- ס/10). מהמסמכים עולה כי ניתן לעשות שימוש בטייזר כאמצעי לריסון עצור וקיימת חובת תיעוד ודיווח לפי סעיף 13 לאותה פקודה.

34. במקרה זה מצאתי כי העצור לא השתולל ולא התנגד ולכן לא היתה כל הצדקה לעשות שימוש בשוקר.

עוד מצאתי כי בסעיף 13 המחייב תיעוד ודיווח לא קויים בתחנה בידיעת המפקדים.

35. סוגיית חקירתו במח"ש של נאשם 1. נאשם מס' 1 טען כי חקירתו במח"ש היתה לא תקינה וכי פגעו בזכויות האנושיות שלו בכך שלא איפשרו לו לצאת לשירותים לקבל אוכל ובכך שלא הפסיקו את פעילות המזגן בחדר.

36. החוקרת שחקרה את הנאשם והאחראי על החקירה ציינו כי הנאשם התנהג בצורה מתגרה במהלך החקירה נמנע מלהשיב לשאלות וביקש כל מספר דקול לצאת לשירותים.

37. לאחר שבחנתי את הטענות הגעתי לידי מסקנה כי בעניין זה גירסת החוקרים עדיפה על פני גירסת נאשם 1.

עיון בתוכן החקירה מלמד כי הנאשם עשה כל מאמץ לא להשיב לשאלות שנשאל טען טענות לא אמינות לגבי דברים שזכר מהאירוע.

טענתו כי אינו זוכר דבר מאירוע כה חריג גם לפי גירסתו, היא טענה בלתי אמינה בעליל. הנאשם היה מוסמך שימוש בטייזר זמן קצר מאוד עובר לאירוע. גם לפי גירסתו השתמש בשוקר מספר רב של פעמים. בשוקר נמצאה תקלה שהיא תולדה לפי דברי המומחה של שימוש מופרז בשוקר.

הנאשם ביקש מספר רב של פעמים לצאת לשירותים ועשה על דעת עצמו (לכבות את המזגן) פעולות שהיו אסורות נוכח מעמדו (עצור).

38. התרשמתי כי התנהגותו נבעה מרצונו להתחמק מלהשיב לשאלות קשות שהוצגו לו במהלך חקירתו.

39. למרות כל האמור לעיל אני סבור כי היה מקום לנהוג באיפוק רב יותר מצד החוקרת ולהציג שאלות בלי עמדה שיפוטית כפי שנעשה בחלק מן החקירה.

40. נאשם 2 פעל בצורה לא ראויה כאשר ביקש מהמתלונן העצור והפגוע לחתום על דברים שכתב במזכר שערך. המתלונן היה פגוע פיזית ונפשית כפי שהובהר ועולה מדבריו של מר אלמעבדה טלעת (ת/17) שהיה עצור עם המתלונן באותו תא. החתמת המתלונן במזכר עומד בניגוד לסדרי דין ויש בו טעם חמור לפגם בנסיבות שזה נעשה.

הערכת העדויות

41. כפי שצינתי לעיל דברי המתלונן עשו עליי רושם אמין. המתלונן לא הסתיר כי קילל את השוטרים והשליך לעברם חפצים אם כי ניסה לצמצם חומרת הדברים שהשמיע כלפי השוטרים בתחילת החקירה.

דבריו לעניין השימוש בשוקר נגדו מקבלים חיזוק משמעותי מדברי עדת התביעה הגב' זלקינז ישראלה (ת/14) על מצבו עובר לנסיעת הרכב מהמקום וכן בדברי מר יוסף בכר עד מהימן ביותר שמצביע על שימוש בשוקר ע"י נאשם 1 בלא כל הצדקה מיד אחרי קבלת המכשיר לידי.

42. גירסת המתלונן לעניין השימוש בשוקר בתחנת המשטרה נתמכת בדברי השוטר אלמסלי אודי שלא ראה השתוללות מצידו וציין כנאשם 1 מסר לו כי עשה שימוש במכשיר כיוון שהמתלונן פגע בשפתו.

יצוין כי נאשם 1 לא מייחס למתלונן פגיעה בשפתו בתחנה אלא בשלב ההשתלטות במכולת.

43. הנאשמים עשו עליו רושם בלתי אמין. שניהם מסרו כי השימוש בשוקר נעשה לאחר שנסעו מהמקום לאחר קבלת המכשיר. כפי שציינתי לעיל גירסה זו היא שיקרתי וסותרת את דבריו המהימנים של מר בכר.
44. לסיכום ניתן לומר כי היתה הצדקה לעצור את המתלונן נוכח הקללות שהשמיע, סירובו לעיכוב והשלכת החפצים על ידו לעבר השוטרים.
- אני קובע כי המתלונן לא בעט בנאשם 1 ולא נתן מכה בפניו. ייתכן כי נאשם 1 נפגע בצורה קלה בשפתו בעת הניסיון לכבול את המתלונן באזיקים לאחר שנעשה שימוש בגז הפלפל נגדו.
45. בהמשך המתלונן לא השתולל ולא התנגד לשוטרים. קבלת מכשיר הטייזר והשימוש בו נעשו כפעולה עונשים בלא כל הצדקה ובניגוד מוחלט לנהלים ולחוק.
46. נאשם 2 לא היה מוביל באירוע, אולם למרבה הצער עשה יד אחת עם נאשם 1 כשעזר לו לפגוע במתלונן בתוך הרכב וניסה לעזור לו במהלך חקירת האירוע, כאשר מסר גירסה כוזבת מתואמת עמו באשר לנסיבות השימוש הראשון בשוקר.
47. סוף דבר נוכח הממצאים שקבעתי לעיל הוכחו בפניי העבירות המיוחסות לנאשמים ואני מרשיע אותם בהן.
48. סניגורו של נאשם 2 טען כי השוטר אלמסלי אודי שעשה דברים דומים למרשו לא הועמד לדין ועל כן יש לזכות את מרשו מטעמי צדק ולקבוע כי היתה במקרה זה אכיפה בררנית.
49. אין מקום לקבל טענה זו כפי שקבעתי לעיל. נאשם 2 סייע בצורה אקטיבית לנאשם 1 לבצע את הפגיעה הקשה במתלונן ברכב. העד אלמסלי, נהג לא כשורה כשלא מנע את המעשים הפסולים בתחנה וככל הנראה גם השמיע דברים לא ראויים באוזני המתלונן. למרות הסתייגותי הברורה ממעשיו אין לומר כי מעמדו דומה או זהה למעמד נאשם 2 ועל כן אני דוחה טענה זו.
50. סוף דבר, הנאשמים מורשעים בעבירות שיוחסו להם בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ג שבט תשע"ה, 12 פברואר 2015, במעמד הצדדים